

releor

dan republike

L I S T L I T E R A R N E G R U P E

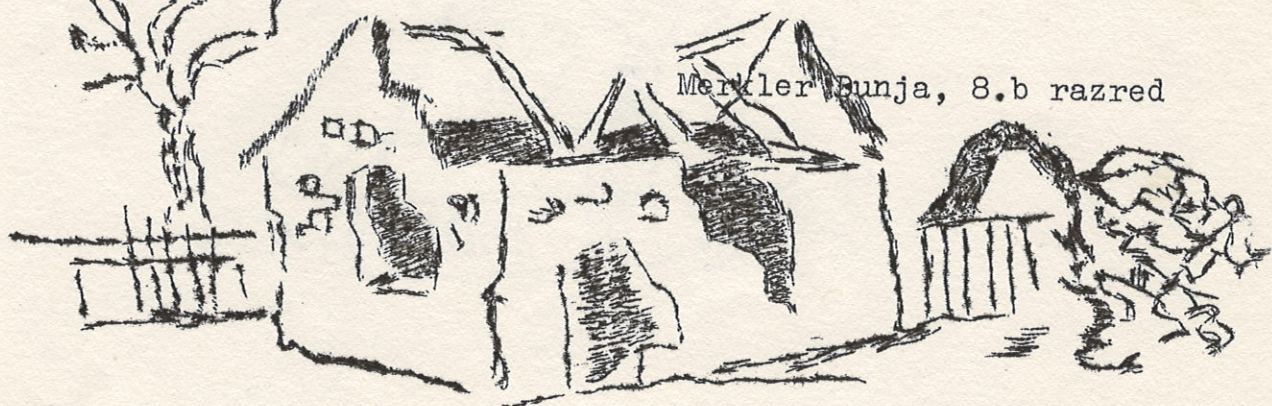
O S N O V N E Š K O L E " N A D A B O Ž I Ć "

JESENI PLAČU

Jeseni plaču sjećajući se vaših zauvijek ugaslih modrih očiju. Vjetri jecaju sjećajući se vaših neostvarenih želja, vaših nedopjevanih pjesama, neotkrivenih tajni. I vi ste voljeli slušati šapate nemirnih vjetrova nehdje na obali Save, željeli ste trčati zlatnim poljima gazeći klasje, voljeli ste ludu igru vjetra u kosi. I vama su cvjetna proljeća, kao i meni, ozarila lica osmijehom, a jeseni su vam donosile tugu. Vi ste bezbrižno dijelili osmijehe svijetu, željeli ste sreću, radovali se cijelim srcem životu misleći da ćete vječno plesti vijence poljskoga cvijeća, sanjariti uz tihi šapat vjetra.

A onda je došao rat. Svi vaši snovi, sve želje nestale su jednog tužnog dana. Neprijatelji su pregazili žitna polja, pokidali poljsko cvijeće, odnijeli vašu sreću. Vi ste neustrašivo ustali da se borite, da branite svaki cvijet i svaki kamen, svaku kap rose i svako zrno žita. Pošli ste braniti bistre gorske izvore plave poput vaših očiju, zlatna žitna polja nemirna poput vaših kosa. Pošli ste ih braniti i na njma ste zauvijek ostali. Ostali ste ih čuvati od svega što bi im moglo pomutiti mir. Ostali ste vječito čuvati mir i slobodu na grudima domovine kojaj ste poklonili svoja mlada srca.

Vi niste umrli. Vi se smiješite mojim osmijehom, prisutni ste u svakoj mojoj radosti, vaša arca tuguju zajedno s mojim, vaše suze su i moje. Želje, čežnje, snovi, sve je to naše, zajedničko. A jeseni ne smiju zbog vas tugovati, jer vi živite u mom srcu, u našim srcima, neznani mladi heroji!

Merkler Bunja, 8.b razred

ONI ŽIVE U NAŠIM SJEĆANJIMA

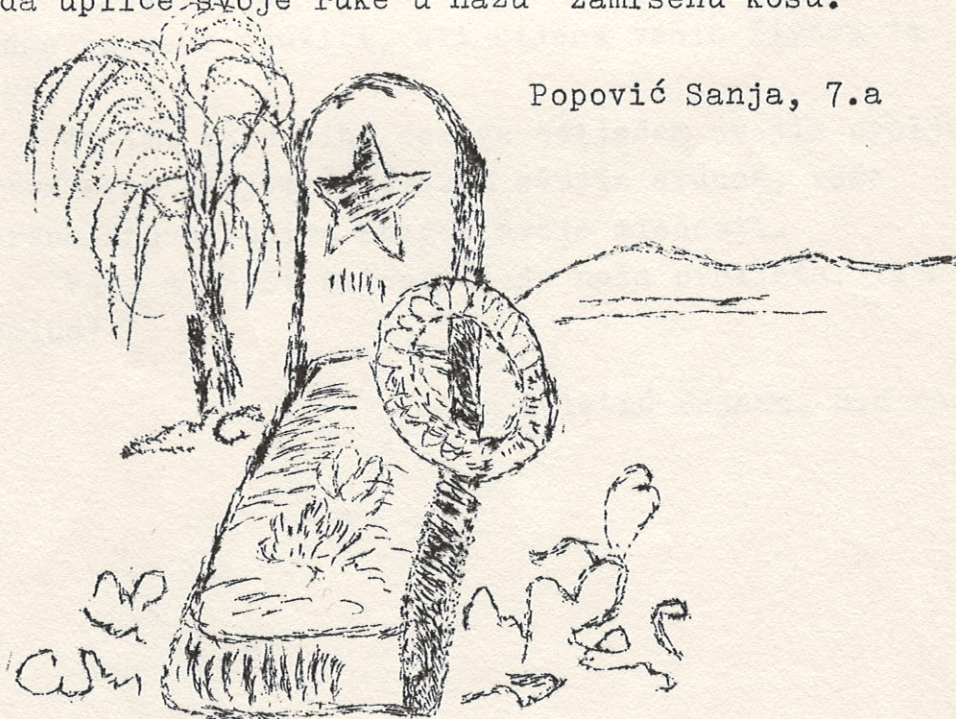
Moje misli tiho plove tugama prošlosti skrivenim u zelenilu šume, u plavoj oranici neba, prozirnoj rijeci koja me gleda mnogim mrtvim očima.

Moje usne katkad prošapću "zašto" dok pogledom u daljini tražim sve one ugasle živote, koji počivaju na grudima majke domovine.

Mislim na sve koji su svoju kosu upleli u žita Slavonije darujući svoj plamen mladosti buktinji slobode.

Ne, nisu mrtvi ni oni što me gledaju iz tajanstvenih dubina, zelenih rijeka, ni oni uspavani u nježnom zagrljaju šuma, ni oni koji su ostali na dugim i svijetlim putevima slobode. Nisu mrtve sve one ruke koje su stalno grlile svaki kutak voljene domovine.

Oni žive u našim sjećanjima. Njihove ruke procvjetale su u pupoljcima, njihova lica smiješe nam se iz latica cvijeta, oči nas gledaju sa velike plave oranice, a njihova srca kucaju u meni, u njemu, u svima nama dok nam sloboda upliće svoje ruke u našu zamršenu kosu.

Popović Sanja, 7.a

VI NISTE PALI UZALUD

Tražim vaše mlade živote u koraku svakog prolaznika, tražim vas u svakom pokretu vjetra, u smijehu naše mladosti - ali vas ne vidim.

Zašto ste poginuli? Vaša modra usta ostaju nijema na moja pitanja. Znam, pali ste za mene, za njega, za svoju zemlju. Borili ste se da mi budemo sretni, pali ste za nas. Vaša mlada prolivena krv sada teče našim žilama i mi živimo za vas. Kročimo cestom koju ste vi utrli, za koju ste pali.

Mirno spavajte jer ja sam sretna, jer mi smo sretni. Vi niste pali uzalud. Mi ćemo vječno ostati vaši dužnici. Budite spokojni! Mi ovu zemlju volimo, gradimo i pokušavamo se vama odužiti, ali cijena vaših života je prevelika.

Kitimo vaše tihe domove cvijećem svojih proljeća, vaša mrtva srca grijemo toplinom svojih srdaca, vaše neostvarene snove budimo snagom svoje mladosti.

Vaša mladost ostvarila je naša proljeća. Vi niste pali uzalud!

Galetić Dajana, 8.c razred

VOLJENA ZEMLJO MOJA

Divim se cvijeću na tvojim livadama,
stadima na tvojim pašnjacima. Tvoje sunce radosno
nas grije. Nikada nije tužno pod vedrinom tvojih noći.

Pjesma tvoga mora i modrih gora oplakuje
voljena bića. Bila si krvava, bila si ranjena,

Danas na tvom obzorju jače sja sunce.
Volim te tako nježnu, umivenu rosom. Volim te, domovino!

Tomičević Dušanka, 7.b

BORBA

Nijeme slike prošlosti.

Rat.

Goleme kolone umornih boraca.

Borba, pucnjava, tuga.

Daleko, a ipak blizu.

Marjanac Snježana, 6.b

DOMOVINA

Planina i brežuljak

žitno polje i oranica

sve tako veliko

u mom malom srcu.

Jenč Antica, 7.a

MOJOJ ZEMLJI

Sretna sam, zemljo,
u tvom zagrljaju.
Sretna sam, zemljo,
u tvojoj slobodi.
Radujem se
zrelom žitu tvojih njiva,
Radujem se hladnom izvoru tvojih rijeka.
Radujem se suncu na tvom obzorju.

Vugrinec Sonja, 7.b

SLAVONIJA

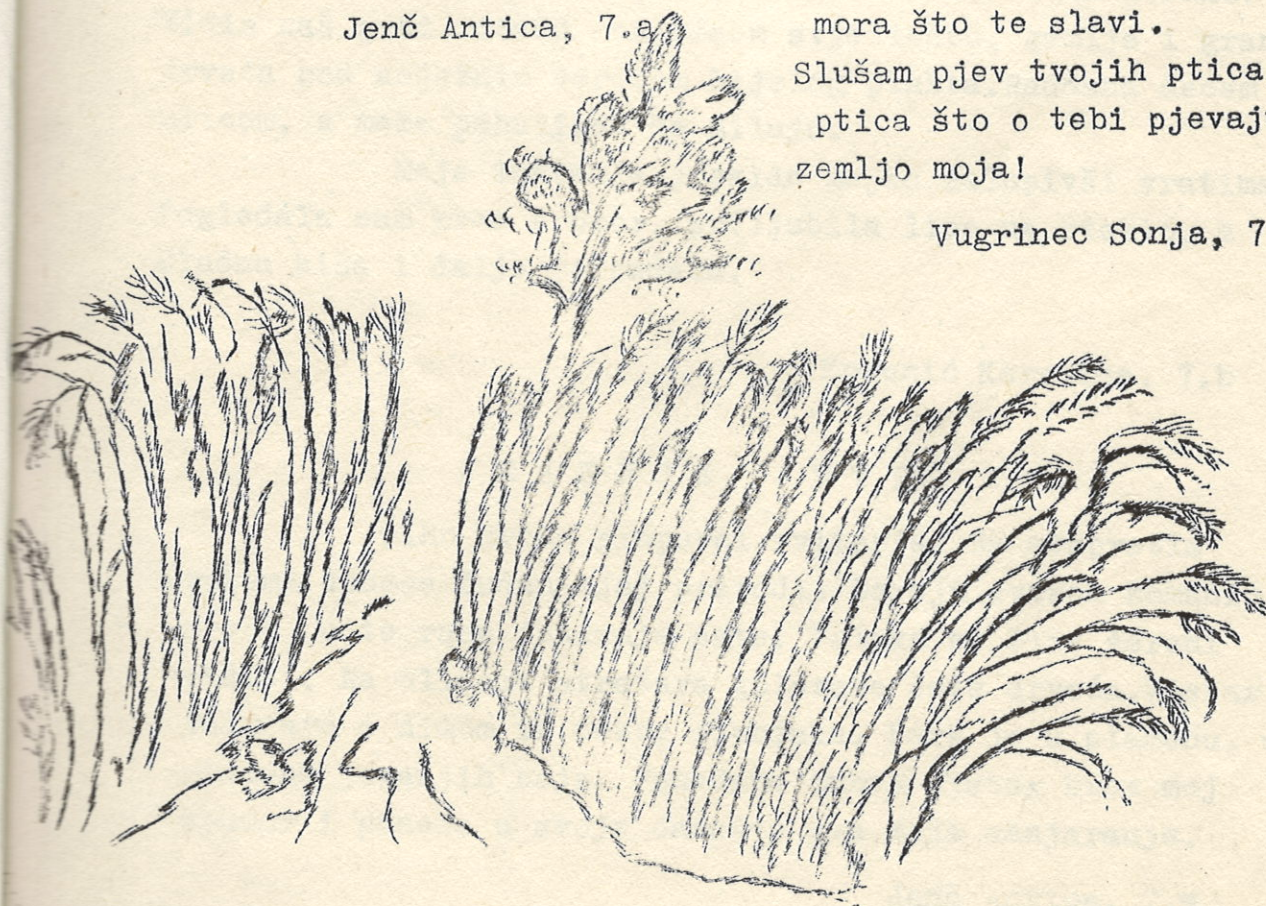
Zlaćani pogled sunca
njiše se na vjetrovima
i u igri se ogleda u
zrcalu Save.

Jenč Antica, 7.a

SLUŠAM

Slušam šum tvojih rijeka,
rijeka što te umivaju.
Slušam šum tvoga mora,
mora što te slavi.
Slušam pjev tvojih ptica,
ptica što o tebi pjevaju,
zemljo moja!

Vugrinec Sonja, 7.b

O D L A Z A K J E S E N I

Zadnji požutjeli lističi otpadaju s grana pod dodirom vjetra.

Stojim u toploj sobi kraj prozora i gledam. Gledam mokru ulicu i kišu koja krupnim, hladnim kapljama udara o prozor. Najednom oči mi se zaustave na jablanima iza kuće koji svojim visokim krošnjama mašu u tom tmurnom danu. Na starom bagremu stisla se jedna uz drugu dvije malene grlice. I one tuguju zajedno s jeseni.

Razmišljam u tom kišovitom i tumornom danu. Da, jesen prolazi. Više neće biti šaronih listića, više neće biti nestašnog vjetrića koji se poigrava s kosom djevojčica. Tugu jeseni odnijet će zima. I u mom sreu sada vlada tuga. Žalim za jeseni.

A kad počmu padati prve pahuljice snijega, moju tugu zamijenit će radost. U mislima vidim zemlju prekrivenu bijelim, mekim pokrivačem koji škripi pri svakom koraku. Vidim naš grad umiven snježnom svjetlošću, grmlje i grane drveća pod snježnim teretom bijelog plašta. Radosna šećem ulicom, a meke pahuljice me miluju.

Moje maštanje prekida majka zalupivši vratima. Pogledala sam kroz prozor, priljubila lice na staklo, a hladna kiša i dalje je padala.

Korenić Karolina, 7.b

J E S E N J E J U T R O

Tiho zvone praporci svitanja. Na stoprstim rukama donose čudan sjaj prirodi. Daruju svakom komadić sreće u te rane jutarnje sate. Polako se šire šareni vidici. Na ulicama stražare goloruke čete drveća. Vjetar se poigrava s dimom iz nekog dimnjaka. Park je u plamenu, u plamenu jesenjih boja. Nenadano puhne vjetar kroz moj prozor i ponese u svoje carstvo sva moja sanjarenja.

Jenč Antica, 7.a

J E S E N J E U K R A L A

Sa usnulih grana drveća
jesen je ukrala
mnoštvo žućkastih
i crvenkastih
pahuljica.

Popović Sanja, 7.a

L I S T

Sićušna nota
jeseni
na mom dlanu.

Jenč Antica, 7.a

J E S E N

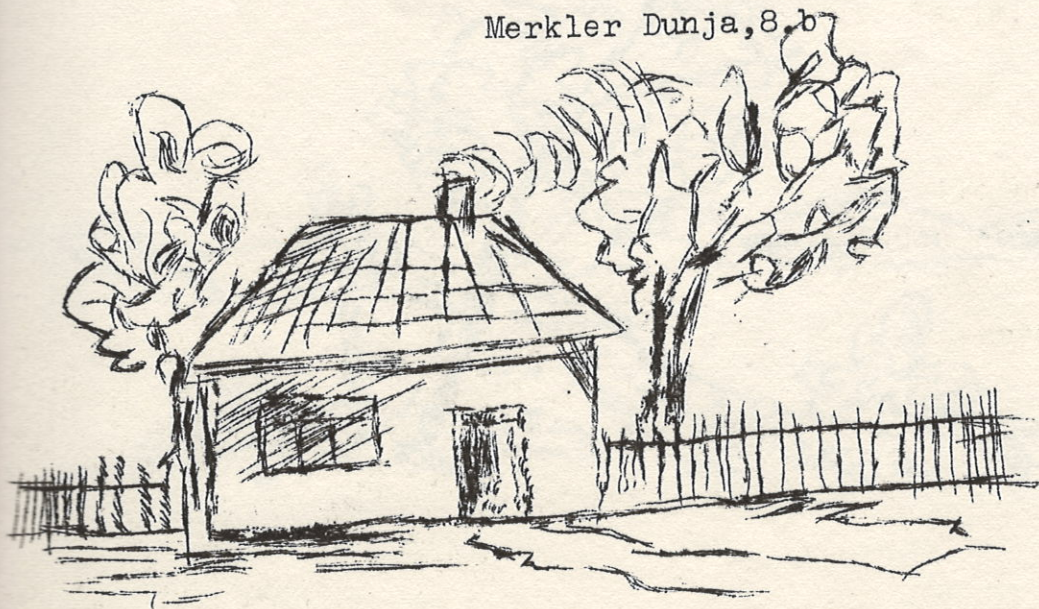
Šarenilo boja,
suza oblaka
i kosa
zamršena vjetrom.

Jenč Antica, 7.a

J E S E N T E P O Z D R A V L J A

Kad žuto lišće pada
uz tihi jecaj vjetra,
kad kapi kiše kucaju o tvoj prozor,
uz sjetni šapat breza,
znaj: jesen te žuta pozdravlja
i kuca na tvoj prozor
u tiho predvečerje.

Merkler Dunja, 8.b

PRUŽI MI RUKU JESENI

Pruži mi ruku žuta jeseni,

pruži mi ruku

da zajedno milujemo uvele listove,

da zajedno lutamo pustim drvoredima,

da zajedno slušamo jecaje vjetra.

Jeseni, pruži mi ruku da zajedno

tugujemo zbog izgubljene

sreće.

Merkler Dunja, 8.b

U PARKU

Šareni sag ispod mojih

nogu

I mokra klupa.

Jesen u parku.

Vugrinec Sonja, 7.b

LIST

Sa suzom u oku,

pao je na zemlju.

Vjetar je suzu osušio

tihom muzikom.

Grgić Biljana, 7.a

J E S E N

Kiša.

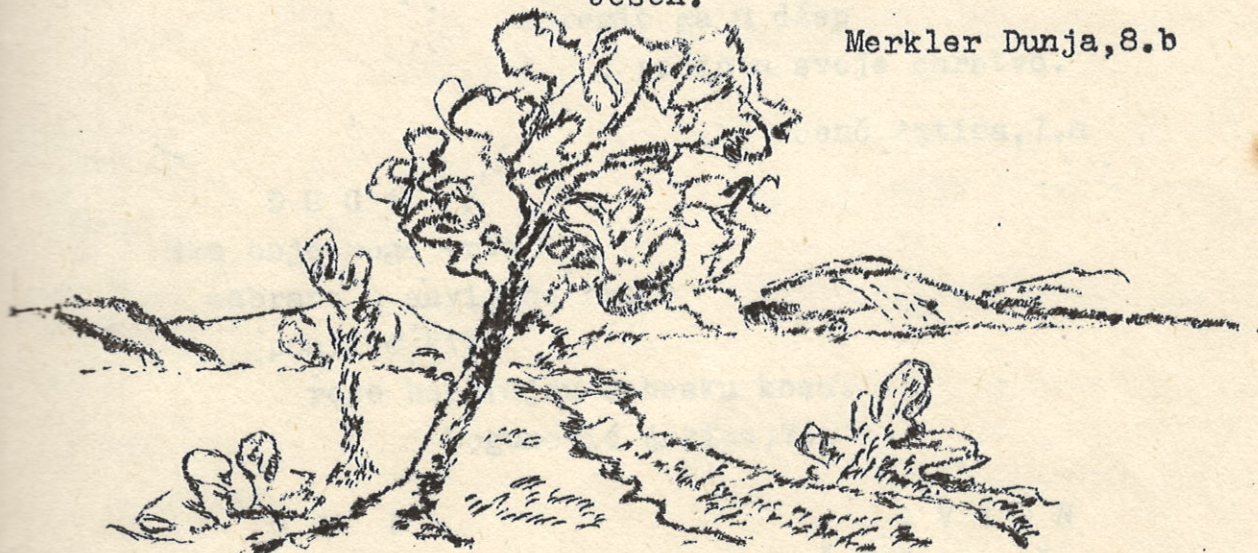
Jauk vjetra.

Krik osamljene ptice.

Žuti list na mokrom pločniku.

Jesen.

Merkler Dunja, 8.b

S A V A

Rijeka moga djetinjstva
mojih snova.

Jedina sa mnom dijeli

tajnu, veliku tajnu moga srca.

Biljana Grgić, 7.a

J E S E N

Jedna je jesen zakoračila
u moje djetinjstvo,

donijela kišu

i tugu u moje srce.

Galenić Snježana, 7.a

T I

Na uglu mojih misli,

na uglu mojih sanja

stojiš ti,

ti i tvoji crveni obrazi

i smiješiš se.

Šnajder Sanja, 7.a

ODLAZI DJETINJSTVO

Pošarane slikovnice

na dnu sanduka

leže usamljene.

Oblačim novu,

lepršavu haljinu,

haljinu mladosti.

Šnajder Sanja, 7.a

Z V I J E Z D E

To su bajke za laku noć,

To su pupoljci mjeseca

Kojima obasipa moje dvorište.

Bogunović Ankica, 7.a

V J E T A R

Digao je sa ulice papirić

spremio ga u džep

i ponio u svoje carstvo.

Jenč Antica, 7.a

D U G A

Sve boje moga vrta

sabrane u savijenu traku

poslije kiše

rese beskrajnu nebesku kosu.

Bogunović Ankica, 7.a

S A N

Sanjala sam

kako sanjaš isto

što i ja.

Dodji!

Sanjat ćemo zajedno.

Jenč Antica, 7.a

A V I O N

Čelični orač

dugo je danas orač

plavim brazdama neba.

Popović Sanja, 7.a

P R A Z N I C I

Dosada.
Kino, igre,
kino....
i opet dosada.
U dnu srca
skrivena želja
za školom.

Bogunović Ankica,7.a

P R O N A Ć I M E

Potraži sjetan pogled ptica.
Kreni nekom nepoznatom stazom
i poslušaj meku svirku travki.
Podi stazom sunca.
Pronađi me!

Galetić Dajana,8.c

S V E J E P O S T A L O P L A V O

Juče mi je sve postalo plavo
Plave klupe i stolice.
Plava ploča.
Svuda vidim plavo..
Juče sam uhvatila
pogled
tvojih plavih očiju.

T I

Jutro na prozoru.
Meki sunčevi poljupci na usnama.
Kap rose na rumenom obrazu.
Ti.

Jenč Antica,7.a

Galetić Dajana,8.c

R A S T A N A K

Još danas napraviti ću
posljednju kulu u pijesku,
poljubiti lutke za lak san,
obučiti među u prazničko ruho.
Još danas vinut ću se
bijelim krilima
u plavetnila
mladosti.

Popović Sanja,7.a

S R E Ć A

Sretna sam.Poletjela bih
odlepršala.
Ne smeta jedinica iz kemije.
Jer on,
on me danas na odmoru
povukao za kosu,
on mi je danas podmetnuo nogu
i viknuo "PAZI".

Grgić Biljana,7ža

SMEĐA LJUBAV

To su tvoje i moje smeđe oči
To su tvoja i moja smeđa kosa
 pod jednim kišobranom
To su tvoja i moja smeđa torba jedna do druge
To je ujednačen korak naših smeđih cipela
To su ujednačeni otkucaji naših srdaca.

Bogunović Ankica, 7.a

POSLEDNJA NOĆ

Trčimo daleko
 berući najljepše sne
 te usnule ljetne noći.
Brojimo zvijezde
 sjedeći na žalu
 i tiho si pružamo ruke
 za rastanak -
 more i ja.

Jenč Antica, 7.a

LJUBAV

Tiho, kriomice,
ušuljao se u moje srce
osmijeh jednih usana
pogled jednih očiju,
ušuljala se ljubav.

Bogunović Ankica, 7.a

IZGUBLJENA LOPTA

Vuče je.
Na mom licu suze.
Izgubih žutu loptu.
Sviće.

D U G A

Sunce i kiša
 pružiše ruke
 i stopiše se
 u čvrst šaren
 zagrljaj.

Jenč Antica, 7.a

Ugledah je.
Bila je visoko na nebu.
Zračila je toplinom.
Moja lopta.

Marjanac Snježana, 6.b

L J U B A V

Igra veselih osmijeha
skrivenih pogleda
neizrečenih riječi
slatki plamen
u mom srcu.

Popović Sanja, 7.a

D J E T I N J S T V O

Priča ispletana
igrom, smijehom, veseljem.
Zakriljena očevom rukom
majčinim toplim riječima,
uvijek zabrinutim pogledima,
Priča obasjana suncem prve,
skrivena, dačke ljubavi.

Bogunović Ankica, 7.a

P O L J U B A C

Igrali smo se žmurke.

Skriveni u visokoj travi,

smiješili smo se.

Jedan je leptir doletio u moju kosu i

odmah nestao.

VATROMET

Vukmirović Gordana, 6.a

Mnoštvo raznobojnih niti

prohuja nebom

stvarajući zamršeno klupko

čovječje radosti.

Jenč Antica, 7.a

P L A V I D A N

Jutros sam ugledala

plavu školsku torbu

plavu kutu

plavu kosu.

Dan mi je postao plav

i prozor se pretvorio

u plavu prozorsku bajku.

Šnajder Sanja, 7.a

R A S T A N E K

Trčala sam stazama

nezaboravnih igara,

tražila dugine boje

na plavom nebu i

plakala na obalama

moga djetinjstva.

Popović Sanja, 7.a

J E S E N U M O J I M O Č I M A

Tužne boje u mojim očima.

I kiša u mojim očima,

kiša krupnih, slanih suza,

kiša moga srca, kiša tuge,

i tužan zamišljen pogled

za tobom koji si otišao

pod drugim crvenim kišobranom.

T R A Ž I M G A

Tražim ga

u žuborenju potoka,

u sjaju mjeseca,

u krošnjama jablana.

Oči lutaju u noć.

Tražim ga.

Grebenc Katica, 8.a

Jenč Antica, 7.a

M O J G R A D

Tu u ravnoj Slavoniji leži moj grad. Tu je i moja rijeka, moja Sava što se jutrom bljeska na suncu.

Volim proći svojim gradom i gledati s mosta brodove, te čudesne kutije što odlaze. Svaki novi odlazak me rastužuje, a Sava tada šuti, čini mi se da je i njoj teško, toj dragoj rijeci moga zavičaja.

Vugrinec Sonja, 7.b

Z A Š T O

Zašto plaču vjetrovi
nadpoljima pokrivenim maglom?
Zašto tuguju oblaci
na pustom jesenjem nebu?
Zašto odnose sunce iz mojih očiju?

Tomičević Dušanka, 7.b

K A D A P O Ć E Š

Kad pođeš
i poneseš sa sobom sve moje igre,
kad upoznaš sve moje lutke,
kada odvežeš sve mašnice s moje kose,
mahni mi na pozdrav, djetinjstvo.
U srcu ću osjetiti samoću.
Tiho ću prošaptati: "Zbogom!"

Merkler Dunja, 8.b

I Z N E N A D A

Danas sam prvi put obrisala
prašinu
u mojoj sobi
natrpanoj maštanjima.
Danas sam iznenada
postala velika.

Jenč Antica, 7.a